

Nacional

L'entrevista ► De cap de Govern a cap de l'oposició

Pàgines 6 i 7 ►►►

No li ve de nou, exercir de cap de l'oposició. Jaume Bartumeu, després de liderar durant dos anys el primer Govern socialdemòcrata d'Andorra, i després d'unes eleccions anticipades que van passar factura al PS, torna al Consell General com a president del grup minoritari. 6 consellers del PS davant dels 22 de DA i, així i tot, Bar-

tumeu està disposat a fer una tasca «d'oposició i proposició». És a dir, el seu grup vol fer una oposició constructiva i amb propostes concretes per al país. Tot això, a més dels pactes d'Estat que els grups de DA i del PS van acordar que tirarien endavant: per la reforma de la CASS, la delimitació de les competències comunals i les relacions amb la Unió Europea.

«Estem amb la mà estesa, i penjada al buit, per treballar en els pactes d'Estat»

Jaume Bartumeu PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

EVA ARASA I ÈLIA ORTS
ANDORRA LA VELLA

No fa ni dos mesos que Antoni Martí és el nou cap de Govern. Hi ha hagut un canvi de color polític a l'Executiu i Bartumeu, altra vegada a l'oposició, comença valorant l'actualitat: l'acord monetari amb la Unió Europea que havia deixat embastat.

—Andorra ha signat l'acord monetari amb la Unió Europea.

—Ens sembla molt bé que, finalment, s'hagi signat l'acord monetari en els termes en què l'havíem deixat.

—¿Quina línia s'ha de seguir en les relacions amb la UE?

—La línia que hauríem de seguir és una línia de continuïtat amb la política que nosaltres vam encetar, que és de bona relació amb Brussel·les, demostrar que ens acostem amb pas ferm cap a una bona col·laboració amb la Unió Europea en tots els temes de transparència en l'activitat financera. I això és positiu, com no m'he cansat de dir aquests últims dos anys, per a la consolidació del sector financer andorrà. En paral·lel, hi ha el tema de la negociació d'una acord global, no de l'acord monetari, on nosaltres havíem avançat reunions tècniques, i algunes de polítiques, per veure si es pot fer aquest acord dels petits estats amb la Unió, i suposo que hi haurà una certa continuïtat.

—¿Tenen la intenció de col·laborar, des del grup socialdemòcrata, en la consecució d'aquest acord?

—Nosaltres vam fer una proposta concreta en el debat d'investidura

de l'actual cap de Govern. La nostra mà està estesa, el que passa és que la mà està estesa i està sola. Durant la pre i la post campanya electoral, i també durant el debat d'investidura, el cap de Govern va dir en repetides vegades que es faria una comissió. El fet és que som als primers dies de juliol i ningú ens ha fet cap oferiment per començar a treballar. Per tant, nosaltres estem disposats, però per poder treballar conjuntament, s'han de ser dos.

—Quan diu que cap oferiment, entenem que ni en aquest tema ni en cap dels que es van plantejar com a possibles pactes d'Estat.

—No, no. Per exemple, el Raonador del Ciutadà. En la junta de presidents del 10 de juny, el síndic ens diu als dos presidents de grup que, per al nomenament del Raonador, potser seria bo que els dos grups parlamentaris acostessin posicions, i d'alguna manera ens exhorta a fer-ho. El Ladislau Baró em diu que em telefonarà la setmana següent. Dijous 16 no em diu res, dimecres 22 tampoc. I el passat dimarts (28 de juny), abans de la comissió de política exterior, em demana si puc sortir a fora abans de començar i em diu que el grup parlamentari de DA, aquell mateix matí, havia decidit presentar de Raonador del Ciutadà el senyor Josep Rodríguez. I em pregunta què em sembla. La meua resposta és que no em sembla res, perquè si havíem de mirar d'acostar posicions per trobar un candidat comú i el que se'm diu és que DA ha investit un candidat, trobo que no tinc res a dir-li. És una demostració més

d'aquestes formes que se'ns prometen, tan distintes i innovadores.

—Han comentat que presentaran la proposició de llei de l'IVA si el Govern no ho fa prèviament...

—Nosaltres hem quedat molt sorpresos, i ja ho vaig dir en una compareixença. A la primera reunió de traspass, quan es parla dels possibles pactes i parlem del desenvolupament tributari, la resposta que se'ns dona a *grosso modo* és que, com que estem d'acord en la qüestió de la reforma tributària, no cal que fem més pactes, que el que hem de fer és acabar el seu desenvolupament. Llavors els preguntem quan pensen presentar la Llei de l'IVA i ens diuen que la presentaran durant el segon període de sessions, és a dir, entre el setembre i el desembre. La nostra contesta va ser que no n'hi ha prou que es presenti, que aquesta llei ha de quedar aprovada abans del final del segon període de sessions perquè sinó, com tots sabem, i per les esmenes de CR, l'aplicació de l'impost de societats està condicionada al desenvolupament de la nova llei d'impost general indirecte. Després d'aquest estira i afliuxa, ja vam dir que, si el que feien era marjar la perdiu, nosaltres entrariem, com a proposició de llei, el projecte de l'IVA que ja havíem fet i fins i tot debatut al Consell General.

—Però el ministre de Finances, Jordi Cinca, diu que s'ha de desvincular una cosa de l'altra.

—En això estàvem quan apareix el ministre de Finances i fa aquestes declaracions i diu que el projecte de llei que enviarà al Consell serà per

►► El president del grup parlamentari socialdemòcrata, Jaume Bartumeu.

TONY LARA

L'entrevista ▶ De cap de Govern a cap de l'oposició

Pàgines 6 i 7 <<<

modificar l'article que diu que no s'aplicarà la llei de l'impost de societats fins que no s'hagi adaptat la llei de la imposició general indirecta. Dit altrament, els mateixos que ens van fer condicionar l'aplicació de la llei, ara pretenen fer el contrari. És desconcertant i, per tant, nosaltres entenem que s'han de refondre totes les figures d'imposició indirecta. I no només ho entenem nosaltres, sinó que jo diria que la pràctica totalitat dels agents econòmics del país ho pensa. Si no se'n fa un plantejament diferent del que s'ha fet a través dels mitjans de comunicació, nosaltres farem el que vam anunciar que faríem: presentar-ho com a proposició de llei i que cadascú assumeixi la seva responsabilitat.

–¿S'han fixat una data per presentar el text?

–El mes de setembre. Ara mateix no voldria dir que ho farem abans de Meritxell, perquè si després anem endarrerits... Suposo que ho farem durant la primera quinzena de setembre.

–De totes maneres, seria el text que va preparar el seu govern...

–Sí. L'únic que hem de fer és revisar que no hi hagi hagut alguna modificació, revisar els càlculs...

–A què atribueix aquesta actitud/laxitud del Govern en aquest cas?

–No entenc el que estan fent, si no és que hi ha un sector econòmic a qui no li convingui que li posin l'IVA (o el TVA).

–¿El fet de no activar la reforma fiscal tal com s'havia plantejat, faria perillar els acords?

–Bé, tot el que sigui retardar l'aplicació de la imposició directa, i consegüentment l'impost de societats, és una pèrdua de credibilitat suplementària davant dels nostres interlocutors internacionals. És veritat que, per negociar amb Europa i arribar a acord, no calia tenir el famós IVA. Però el que sí que cal per negociar amb Europa són els impostos directes i, és clar, si tenim els impostos directes condicionats a tenir l'IVA per les esmenes de CR... Estem donant voltes a la rotonda del quilòmetre zero i no en sortim.

–¿Hi hauria més diferències entre el model que van presentar vostès i el que possiblement s'acabi aprovant amb la majoria de DA? ¿O al final no hi haurà diferència?

–Si recordeu, durant la campanya havien enviat alguns avisos els de DA que volien modificar l'impost de la renda dels no residents perquè els semblava que hi havia errors. Nosaltres vam preguntar fins a on volien modificar, perquè aquelles lleis no les vam fer sols els socialdemòcrates, les vam fer els socialdemòcrates i els reformistes. I amb el tema de la llei de l'IVA, sí que semblava que el portaveu econòmic d'aquella campanya i ara ministre de Finances anava dient que aquella llei de l'IVA tampoc no estava bé. Però aquella llei de l'IVA nosaltres l'havíem pactat amb els membres de la comissió legislativa de finances, on hi havia Daniel Armengol.

–¿Ha estat convuls, l'inici de la legislatura?

▶ Bartumeu es dirigeix cap a la taula presidencial, just a l'inici del congrés extraordinari del PS del 18 de juny.

–No, no crec que hi hagi cap convulsió de moment. Nosaltres vam dir que donaríem, no 100, sinó 150 dies de gràcia si calia, i estem en això. Però aquesta nova manera de fer que ens deien no l'acabem de veure ni en forat ni finestra.

–¿Quin tipus d'oposició faran aquests quatre anys?

–Nosaltres estem amb la mà estesa, i penjant al buit, per fer els pactes d'Estat que vam anunciar. A partir d'aquí, és evident que, amb 22 consellers, tenen majoria no solament suficient, sinó que més que suficient per tirar endavant les polítiques que vulguin. Nosaltres farem el paper d'oposició constructiva, amb la mà estesa i fent propostes. Però quan haguem de controlar el Govern, no ens n'estarem i, quan haguem de dir que no a determinades polítiques, també ho farem.

–¿L'aritmètica parlamentària els ho posa difícil?

–El grup parlamentari té ara un paper interessant i difícil. Interessant perquè, amb una situació amb una majoria tan aclaparadora, nosaltres hem de ser força d'oposició i proposició. Però tenim molt clar que difícilment farem prosperar iniciatives. Dic difícilment perquè també es pot donar el cas que algunes iniciatives necessàries per al país puguin arribar a ser compartides per una força política que s'està construint i que, efectivament, tenia alguns apartats del seu programa que s'assemblen força al nostre. I difícil perquè ja es veu que les actituds i les actuacions no es corresponen amb els discursos de mà estesa. Però l'experiència demostra que les travesses del desert també són bones per enfortir les conviccions.

–¿Pot semblar que s'acaben demarcant en temes menors, com el de les comissions legislatives?

–No sé si s'ha entès, però aquest és un tema que ja vaig dir que per nosaltres estava tancat i no el penso tornar a obrir. És una falta de respecte el que se'n va tenir, igual que ara amb el Raonador del Ciutadà. El se-

REFORMA FISCAL

«Tot el que sigui retardar la imposició indirecta, i consegüentment l'impost de societats, ens fa perdre credibilitat internacional»

OPOSICIÓ CONSTRUCTIVA

«Hem de ser força d'oposició i proposició, però tenim clar que difícilment farem prosperar iniciatives»

HORARIS COMERCIALS

«Aquest projecte de llei està fet i pensat per satisfer un compromís de DA amb el 'lobby' dels grans magatzems»

CRÍTICS DINS DEL PS

«Quan es perden les eleccions, la responsabilitat no es dilueix, sinó que es concentra»

FUTUR POLÍTIC

«Avui no em plantejo tornar a ser candidat, però el que no admeto és que se'm qüestioni el dret a poder-ho ser»

nyor Albert Pintat i jo vam pactar l'any 2005 una distribució de comissions i ho vam respectar, ens van donar la presidència de la delegació parlamentària a la OSCE a l'oposició. L'any 2009 nosaltres vam donar la presidència de la comissió d'Exteriors, que ens semblava el mínim, i també la presidència de la delegació a la OSCE. Aquesta vegada s'ho han quedat tot i ens han dit: «Aquí teniu això». És un tema menor, és la penúltima de les preocupacions de la ciutadania, i no en volem parlar més. La ciutadania, el que vol veure és que passa amb els horaris comercials, per exemple, i si hi pot haver conciliació de la vida familiar amb la vida laboral de les mares joves.

–¿Què en pensen, de la llei d'horaris comercials?

–Nosaltres farem una esmena a la totalitat i estem analitzant si, a més, fem esmenes parcials. Perquè nosaltres no canviem de posició política sobre un tema important com és aquest quan canviem de posició en les responsabilitats institucionals. Si vam votar la llei que ara els liberals-reformistes-demòcrates volen girar com un mitjà, bé l'hem de defensar.

–¿Quins aspectes desaproven?

–Nosaltres entenem que aquest projecte de llei està fet i pensat per satisfer un compromís electoral clar dels Demòcrates, amb el lobby dels grans magatzems i les grans cadenes de distribució. I això no va en la ma-

teixa línia que la defensa dels interessos del petit comerç, que és molt important al nostre país, i encara menys dels treballadors del sector.

–Però per a vostès, ¿quins serien els punts irrenunciables?

–Estem treballant en això. Un d'evident és el dia de la Constitució. Fins aquí podíem arribar, que Meritxell fos consagrat com a dia intocable i el dia de la Constitució pogués ballar com una baldufa...

–S'acaba de celebrar un congrés extraordinari del Partit Socialdemòcrata, després de la dimissió de l'anterior comitè executiu que vostè presidia. ¿Quina serà ara la seva relació amb el partit?

–Vam considerar que, vistos els resultats electorals, la nostra obligació era presentar la dimissió, tot el comitè executiu. I ho vam fer immediatament. Després hi ha hagut algunes veus –que en un partit democràtic com el nostre es poden expressar perfectament– que deien que no n'hi havia prou amb aquesta dimissió i que el que se m'hauria d'imposar és una jubilació anticipada; que m'havia de quedar a casa meua o al despatx professional i que no havia d'assumir el càrrec de president del grup o, fins i tot, de conseller general. El comitè directiu del partit va validar que no solament em quedés al Consell General, sinó que fos el president del grup parlamentari. I el nou paper és aquest i no un altre: portaveu del grup i cap de l'oposició parlamentària.

–Després de les eleccions, hi ha hagut veus crítiques dins del PS. ¿Com ho valora personalment?

–Fins que s'ha acabat el congrés no he volgut fer declaracions públiques. Quan es guanyen les eleccions, l'únic qüestionament és el de saber si tothom trobarà el lloc que considera que li correspon, però quan es perden, la responsabilitat no es dilueix, sinó que es concentra. Això és el que ens ha passat a nosaltres i no és cap novetat en el món polític internacional.

–¿Es planteja què farà d'aquí a quatre anys?

–No. Però el que no pot ser en un partit democràtic és que no solament es vulgui fer fora algú del càrrec que els ciutadans li han donat, sinó que, a més a més, se'l vulgui fer abdicar dels seus drets com a militant. Dit altrament: jo avui no em plantejo ser candidat a les properes eleccions, però el que no admeto és que se'm qüestioni el dret a poder-ho fer. Hi tinc el mateix dret que qualsevol altre militant del partit. ≡